

que copulare studuit; perpetuoque id satagit ut omnes devoret et in corpus suum traiicit, quod ex ingenti iniquorum multitudine, quos sibi copulavit, tanquam ex membris constituitur, ut Deus ibidem describit, et beatus Gregorius hic exponit.

Et quidem Christus Dominus caput, cuius Ecclesia est corpus, quod spiritu suo vivificat et regit; ac propterea omnes homines conatur sibi copulare et adiungere, Patrem rogans ut omnes unum sint, Joan. 17, 21, conunque omnes in corpus suum traiicere, ut tanquam membra sua suu spiritu vivificantur. Unde et ipsi primo pastori, inquit S. Gregorius lib. 4 Moralia, cap. 22, dictum est, Act. 10, 15: *Macta, et manduca.* Qui mactatur quippe, viti privat; id vero quod comeduntur, in comedentis corpus commutatur. Macta igitur, inquit, et manduca, id est, peccato, in quo vivunt, priva; et a scissis illis in tum corpus converte, etc. Diabolus est diverso impiorum omnium est caput, quorum universitas est ipsius corpus, quod ille regit, gubernat, et spiritu suo iniquo animat; quem propterea ibidem Deus, eamdem sequens loquendi rationem, caput omnium iniquorum appellavit, Job 41, 23: *Ipsa est caput super universos filios superbie;* quos tanquam corpus ejus describit, dicens, ibid. 41, 6: *Corpus illius quasi scuta fusilia, compactum squamis se prementibus.* Hac ideo summa ipsius cura, omnes homines sibi cohercere, in tale corpus traiicere, et in membra que sibi cohercere transmutare. Hie ergo Leviathan aut balena erat, in hoc mari magno supremam habens potestatem, ut pleno ore illius principes dicetur; nec illus erat qui hanc vastissimam bellum posset expescari; neque potestas erat in terra que ei posset comparari. Quare Deus nostri misericors, suaque omnipotenter usus, manum apposuit, ut eam caperet, ligaret, infrenaret, et jam infirmam nobis experoret revincendam, juxta id quod eidem sub tipo Pharaonis regis Egypti communatus fuit, Ezech. 29, 5: *Ecce ego ad te, draco magnus, qui cubas in medio fluminum tuorum, et dicas: Meus est fluvius, etc., extraham te de medio fluminum, et ponam frenum in maxillis tuis, etc.* Eum itaque Deus cepit et extraxit hunc. Christus enim Dominus recte vocari potest. Nam hunc pectorum in seruorum atque hunc habet naturam fortissimam; sed ita cooperitus est rubra carnis vermiculi, ut vere nihil aliud quam quidam vermeius videatur. Ita Christus in se verum habet naturum divinam: nam veriserat Deus, equalis Patri, cooperitus tamen carne rubra vermiculi, id est, hominis, qui in Scriptura sepe vermis dicitur; atque hoc modo *fatus* est in similitudinem *carnis peccati*, Rom. 8, 5, taliterque etiam fuit cooperitus, ut ab omnibus velut vermis, id est, communis homo et peccator habetur. Unde et per os David de se praliverat, Psal. 21, 7: *Ego autem sum vermis.* Osteedit autem Paulus naturam ejus divinam, fortitudine plurimam ferream, infirmitate carnis convestitam, dicens, Philip. 2, 6: *Qui cum in formâ Dei esset, non rapina arbitratus est esse se æqualem Deo;* sed semetipsum exanimavit, formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus. Quod et B. Joannes signifi-

cavit cum dixit, cap. 1, 14: *Et verbum caro factum est.* Ecce ergo hamum escâ carnis vestitum, quem Deus Leviathan, id est, diabolo objectit, qui, videns vermiculi speciem, accessit, pleno ore Christum volens deglative; nec enim fore suspicatur, ut humilitatem et infirmam carnem aggressus, in divinitatem incureret. Sic ergo apposita hamo escâ pisces depicimus, qui videntes escam, hamum non considerant, et volentes escam capere, hamo capiuntur; sic et diabolo contingit; dum tantum corpus hominis in Dei Filio considerat, et Deum in corpore non agnoscat, quasi ad preparatum sibi predam solitâ aviditate festinat; sed dum vult avidus predam rapere, ipsomet draco, velut per se adductus in hamo, preda Domini factus est. *Et posuit circumatum in nubibus ejus.* Nares enim in Scriptura sacra indicant iracundiam et superbia spiritum. Qui namque eo agitur, narum respiratione illum demonstrat. Hanc ergo bellum celo expandit Joannes visus est conspicere maximâ irâ concitatum, quasi ingentes aquarum nimbos naribus efflantem, et terre marique extitum minitantes; quapropter clamavit, Apoc. 12, 12: *Ve terre et mari, quia diabolus descendit ad vos, magnum iram habens.* Sed Christus audiret ac perhabeat ejus iracundiam quâ in homines se rebat, ita compressit, ut jam coram servis Dei vix audiret hiscere aut respirare. *Et armiliter perforavit maxillam ejus;* id est, tam valido franco repressit, et in violentiam ejus impetum coercuit, ut vel pueri jam illudere illi possint.

Pulchritudo hunc locum B. Petrus Damiani, sermone 18: *Per Leviathan,* inquit, *qui est ille decorator humani generis designator, qui dum se divinitatem homini addere propoñit, immortalitatem sustinet; qui prevarications quoque culpam, quam primo homini propinacit, dum se sequentibus pessimâ persuasione multiplicat, venias eis sine cessatione concurret. Annulâ igitur Dominus per electos suis macillam Leviathan perfosat, quia ineffabile misericordie sua potentia multe antiqui hostis obviat, ut aliud eos ciliam, quos jam cepit, amittat; et quasi ab ore ejus cadunt, qui post perpetrata culpas ad invenientiam redeunt. Quis enim ore illius semel captus maxillam ejus evadet, si perforata non esset? Idem hominius 48, que est de Nativitate B. Marie Virginis: *Hunc ergo, inquit, Pater omnipotens hamo cepit, quia ad mortem illius unigenitum Filium incarnatum misit; in quo et caro possibiliter videri posset, et divinitas impossibiliter videri non posset. Cumque in eo serpens iste per manus perseverantium escam corporis momordit, divinitatis illius aculeus perforavit.* Primitus vero eum in maxilla Deum cogoverat; sed de cognitione ad dubitationem cecidit, quando hunc possibilem vidit. Quasi hamus ergo fauces deglitative tenuit, dum in illo escâ carnis apparuit, quasi decorator appeteret, et divinitas passionis tempore latuit, que necaret. In hamo ejus *Incarnationis* captus est, quia dum in illo appetit escam corporis, transfixus est aculus divinitatis. Ibi quippe inerat huminitas, que ad se decoratorem ducet; ibi divinitas, que perforaret; ibi aperta infirmitas, que provocaret; ibi occulta virtus, que raptoris fauces transfigeret. In hunc*

igitur captus est, quia inde interiit, unde momordit; et quos iure tenebat mortales perdidit, quia eum, in quo ius non habuit mortis, appeteret in morte presumpsit.

VERS. 22. — NUMQUID MULTIFERICABIT AD TE PRECES,

AUT LOQUETUR TIBI MOLLIA? (1) — VERS. 23. — NUMQUID FERET TECUM PACTUM, ET ACCIPIES EUM SERVUM SEMPERITNUM? Qui victi sunt à potentiori hoste, et perculum immitem servitius aut credidit, cum laetus ac viribus nequecumque propulsare perculum, ad preces confluunt et supplices lacrymas, quantumvis prius spiritus habuerint arrogantes. Peti ergo a Jeso Deo, numquid ad actadurum sit prostratum jam marinem hoc monstrum, ut despondeat animum, et nihil in suis viribus putet esse subsidiū, et ad supplices preces, quod hostes facilius superatur, configunt. Vel, numquid ad eam conditionem adducturus sit ectum, ut vitam, quam iure victorie Jam victus amiserat, cum aeterna servitute comunat. Notum est enim perpetuo servituti nexus redimi vitam, que fuerat ferre legitime deputata. Nam qui iure bellii occidi potuit, non durum subiit conditionem, si paratum mortem cum longâ servitute comutet; neque cum illo iniuste agit aut crudeliter vicit, si servilis notis ingenuum compungat faciem, dum vitam concedat, quam amittere potuit qui ad illum usque articulum eripe studebat alienam. Si sane fecit Benadad cum vienus esset ab Achab, eò se demittens, subita rerum inclinatione percussus, ut serum se ultra offerret, vite tantum possessione contentus. Sed nunquam, inquit, istiusmodi conditionem accipit Leviathan, quia nunquam quis illum sub sumo potestatem adducet. Ita Sanctio nostrarum.

Allegoricè S. Gregorius, lib. 53 Moralia, cap. 12: *Si, inquit, ad personam Filiū huc verba referantur, incarnato ei mollia loquebatur cùm diceret, Marci 1, 24, et Luc. 4, 13: Quia sis Sanctus Dei. Ad quen Leviathan iste multiplicabit preces, cùm per subtili sibi legiones dixit, Matth. 8, 31: Si ejici nos, mitte nos in gregem porcorum. Quoniam intelligi potest aperitus, quid coigitaret Dominus ponere in eo (nempe Christo) iniuriantes omnium nostrum, spina erat corona, ne posset seruus illusor, quin iste Dominus omnium spinas portaret peccatorum nostrorum. Sic inserviente contrario, ministrantibus ipsis contradictionibus, Filius hominis vadit, immo volat in sibi prædictis et praecordiat gloriam. Respicit iterum Jonam illum, qui, ut à Dei fugeret obediens, quod se contrariai commisit? mittetur in Nihiilem, ipso vero se navi dedit; insuper fureanti mari committitur, rursus à ceto voratur, que penitus à via sibi imperata impedita illum. Iacet ignorans, deducens in Nihiilem. Ita D. Gregorius, lib. 5 Moralia, cap. 22: *Ecce, inquit, angustus Dei tempestas inveni, soris figit, mare suscipit, bellum includit; et quia auctor sui obediens renuntiat, ad locum, quo missus fuerit, suo reus carcere portatur.* Sic contraria etiam impedimenta Deo servient in deducendis suis placitis ad finem.*

(Sacy.)

VERS. 24. — NUMQUID ILLIDES SI QUASI AVI, AUT LIGA-

per membrâ sua mollia loquetur, quando nulli ex ejus corpore dicturi sunt, Matth. 7, 22: *Domine, Domine, nome in nomine tuo prophetavimus?* etc. Ita Gregorius, qui ibidem, cap. 15, pulchritudo ostendit quomodo diabolus in hac vita nesciens sanctorum usibus servit, et tentationis licentia quasi ex pacto accepta, voluntatem suam implet tentando, sed voluntate Dei ligatur, ut electos et vienes tentet et nescientis probet.

Nulla sanè vis, nulla oppositio, nulla adeo est contra potestas, que justis viris non serviat, ut juxta prescripti à Deo finis viam vadat. Regnum Josepho prescriptum: ut eliminaret fratres, Josephum vendunt, et Ismaelitarum servum faciunt. Quid regi magis contrarium quam servi et conditio et habitus? Attamen quando ad servitum, tunc ad regnum abiit. Sie D. Gregorius homil. 21 in Ezechielem: *Quia, inquit, mutari Dei consilium non valit; quem id est vendiderant, ne adorarent, adoravunt, quia vendiderant.* Quidquid in contrarium moliaris, resistente licet universalis creatura, pugnantibus tenetram potestabilibus, per eas ipsas contrarietas justus vir vadit secundum quod scriptum est de eo. Nec illa est rerum contrarietas, quam sibi servum divina Sapientia non faciat. De maximo igitur omnium adversariorum diabolus sic hoc loco divina Sapientia gloriat: *Numquid feriet tecum pactum, et accipies eum servum semperitnum?* quia ipsa sola adversariorum machinas sibi faciat prorsus inservire. Id quod expedit Rupertus, lib. 2 de Operibus Spiritus sancti, et lib. 1 de Sapientia, c. 25, ponderans quam serviret diabolus Christi Domini iti eribus ad gloriam, dum post multa sic ait: *Intendebat Dominus facere irritum conditionem, qui secupus primus homo vendiderat; adjicit et hanc intentionem bonum servus nequam faciendo, ut venditer hunc hominem traditor. Intendebat divinitas hunc homini dare regnum, et subiecte potestati ejus omnia regna mundi; adjicit et in hoc servus iste agendo, ut per furirosum jocum purpurâ vestiretur, sceptro, id est, calamo, donaretur, coronaretur, et regio nomine salutareetur. Et quia cogitaret Dominus ponere in eo (nempe Christo) iniuriantes omnium nostrum, spina erat corona, ne posset seruus illusor, quin iste Dominus omnium spinas portaret peccatorum nostrorum. Sic inserviente contrario, ministrantibus ipsis contradictionibus, Filius hominis vadit, immo volat in sibi prædictis et praecordiat gloriam. Respicit iterum Jonam illum, qui, ut à Dei fugeret obediens, quod se contrariai commisit? mittetur in Nihiilem, ipso vero se navi dedit; insuper fureanti mari committitur, rursus à ceto voratur, que penitus à via sibi imperata impedita illum. Iacet ignorans, deducens in Nihiilem. Ita D. Gregorius, lib. 5 Moralia, cap. 22: *Ecce, inquit, angustus Dei tempestas inveni, soris figit, mare suscipit, bellum includit; et quia auctor sui obediens renuntiat, ad locum, quo missus fuerit, suo reus carcere portatur.* Sic contraria etiam impedimenta Deo servient in deducendis suis placitis ad finem.*

BIS TUM ANCILLIS TUIS (1)? Notum est silvestres feras et montanas volvences, maximè si in ratae teneriori capiantur; tractatione molli mansuscere, et hominibus prebere assiduo neque injuecudos ludos : quales sunt è genere volatilis psittaci, corvi, pica, et aves aliae, que usu condocoefacte neque horrent domesticos, neque illis horrore sunt aut fastidio. Idem dicendum de terrestribus fera, que eucrate familiariter inter homines vivunt, et non ligate solam, sed etiam solute ludunt et gestunt, et mille hominibus afferunt voluptates : ut sunt cervi, doreas, etc. Quin et apud Aegyptios tradit *Aelianus*, lib. 17 Histor. animalium, cap. 5, circuari aspides, similique cum infantibus innoxios vivere, et in mensa comedere. Hec autem nullus homo obtinebit à Leviathan, etiam si captiat, et in domum adducat. Soli nimur Christo haec potestas Leviathan, id est, demonem ligandi, et ita violentum ejus impetum coercendi reservata fuit, qui per crumen et passionem suam vires ejus exercitavit, et quasi valido freno compressit, ut jam quasi cum ligato passerculo possint pueri parvuli et infirme puerula ludere. In quibus et potentil Fili Dei et infirmitas diaboli demonstrata est, quem jam ligatum tamquam passarem exhibet. *Vixit namque*, inquit Olympiodorus in Catena, *hostem Dominus noster, enique vinculus constricton*, iis qui conversi sunt, et effecti sunt parvuli, ut passerem quampli illudendum obiect. S. Hieronymus similiter, epist. 8 ad Demetriadem : *Saluator, inquit, generis humani, qui virtutum et conversationis sua religui exemplum post baptismum statim assumitur a spiritu, ut pugnet contra diabolum, et compressum atque contritum tradat discipulis suis concordamus*. Quibus conscientis Origenes in Catena : *Magni, inquit, et corroborati animi perfectionem declarat, quandoquidem ei perinde draco traditus est ut passer puerulo, à quo parvulus ledi non possit. Passer autem qui pueri voluntas tulerit, circumfertur. Nimurum hoc pacto Domini benignitate ac manore vincut Satanas, infantibus et lactentibus (è quorum ore laudem perfectici, Deus) subiectus est*. Vide sanctum Gregorium, lib. 33 Moralium, cap. 14 et 15.

VERS. 25.—*CONCIDENT EUM AMICI, DIVIDENT ILLUM NEGATORES* (2).—VERS. 26. *NURQUID IMPLEBIS SAGENAS*

(1) Melius ex Hebreo : *Puellis tuis*. Solent puella detectari passeribus, ut Lesbia ; aut columbis, ut Violantilla.
(Grotius.)

(2) Prior pars in Hebreo habet : *Canabunt proper eum socii*. An eam venditionis proper ipsum celebratur? sic Chaldeus quoque et Graci. Illud, negotiatoribus, in Hebreo est, *Chananai, Phenicium gentes*; Graeci hic, nempe, per complexiores species pro genere. Phoenices mercatu notissimi.
(Grotius.)

Nam epulabantur super eo socii, piscatores scilicet, qui inter se societatem inerunt in captura piscium, ut fieri solet? *An futurum est, ut piscatores eo capto lati epulentes?* Verbum karab interpretes plerique h. 1. ut 2 Reg. 6. 25, epulandi significatio sumunt, quae ab excidendi, concidenti notione deducunt (à qua deinde usitator fodiendi significatio sit profecta), quia qui convivium aliquod magnum agitant, multas bestias edunt et mactant. Ideo Hieronymus verit : *Concident eum amici?* Chaldeus : *Facientes super eum prandium?*

PELLE HIJUS, ET GURGUSTUM PISCUM CAPITE ILLIUS (1)? Petit à Jobo Deus, an octum concisum in frusta inter se possint dividere amici et negotiatori, uti solent boves et merces dividere. Quasi dicas : Non potest ceteri ab homine capi ex dividiti, sed tantum à seipso, si videlicet in siccum se conjectat, aut ad vadum meatus nimurum accedit, vel anchora velut escā devorata seipsum intermitat. Vide quo superius, cap. 5, vers. 8, de captura ceti seu Leviathan annotavimus.

Sepuginta pro, coincident eum amici, transtulerunt, Escoctoresq; èrunt vixi. Pascuntur ex Gentes; Paginus et Vatablus, canabunt; Cajetanus, prandebunt. Comedere autem aliquem, est illum omnino et summa facilitate revincere ac superare, ut annovit Olearster in cap. 54 Numerorum 9, ubi dicitur : *Sicut panem ita possumus devorare eos*; id est : Prevalebimus, sicut in panem prevaleret qui illum dividit et comedit. Quod observaverat prius D. Augustinus in illo Psal. 75 : *Dedit eum escam populis Aethiopum*.

Mystice hac omnia complevit Deus, cum homo factus est, qui demonem tam invalidum reddidit, ut possint amici Dei et negotiatori regni coelesti cum concideret et dividere, id est, verbi Dei gladio percussere, et ad nihil redigere. Quod revera sanctos viros fecisse compertum est, si eorum vitam consideremus; quos videmus illudentes dazoni, et eum verberibus affligentes. Ludebat enim cum eo B. dominicus, et illudebat ei, ut in tertia parte Histor. D. Antonius enarrat. Similiter unus contempsit S. Antonius, et in vita ejus D. Athanasius late prosequitur; et quasi omnino inertem et infirmum sperceret S. Benedictus, ut tradit D. Gregorius lib. 2 Dialogorum. Hec omnia Christus Dominus nobis praestit. Quae egregie consideravit et expendit B. Augustinus, sermone 197 de Tempore, exponus quomodo David in deserto superbiam Goliae dejicens, fastu vincens, vires enervans, caput amputans, et reliquias viribus privatum, typum temerit Christi Domini : *Ante adventum, inquit, Christi, fratres charissimi, solitus erat diu-*

schultus in Animadversus, philolog. ad h. 1. coll. arb, quod errat, institutum in aliquem denotat (conf. not. supra ad 6. 27), nostra verba sic verit : *An irruunt in eum socii*, seu piscatores societate inita. Quam interpretationem tamen ipse in commentario rejecit, et vulgo receptam interpretationem adsciscit, ita tamen, ut verba ironice capiat : *Epidum celebrabunt super eo, scilicet proper eum, sodales*. Sed quoniam interrogaciones antecedunt et sequuntur, sane multo aptius et hic versus interrogative sumitur. Ceterum prior hemisticthio, et sensu, quem superius indicavimus, bene responderet alterum : *Divident eum inter Chananeos*? i.e., mercatores. *Chananeorum nomen passim*, ut Proverb. 5. 24, Isa. 28. 8, Os. 12. 8, pro *mercatibus* usurpat, quod ea gens negotiatorum et mercatorum addicta fuit, sicut *Chaldeus* pro astrologo et divino, Dan. 2. 2, 10. Aquila recte h. 1. *prandebunt* redditum.
(Rosenmuller.)

(1) Si Rabbinus Levi credimus, qui hic Hebreum verit, *sagenas*, et *gurgustum*, instrumenta sunt, quibus confodi pisces solent : quasi dicas : *An implebit fascinus pellen ejus, aut cultro piscatorio caput illius?* Solent fascinus primum ferri pisces, ut et Aristoteles docet de Historia animal. 4, cap. 10, et postea cultris operari.

bolus; veniens Christus fecit de eo quod in Evangelio dictum est, Matth. 12. 29 : *Nemo potest intrare in domum fortis, et rasa ejus diripere, nisi prius alligeravit fortis*. Venit ergo Christus, et alligeravit diabolum. *Dicit aliquis*: *Si alligerat est, quare adhuc tantum prævaleat?* sed tepidis et negligenter, et Deum in veritate non timenter, frustrabit eum spes ejus, quam de illo capiendo ceperat. S. Hieronymus et Beda paulo alter hoc exponunt; quasi hoc modo Jobum Deus alloquatur : *Tu, o Job, capere non poteris aut donare Leviathan*, illumque ancillis illudendum tradere; sed ego id faciam, et ita tibi subiectum et obsequente dabo, ut impens illi manus autem demelcas, non secus ac si dorcas esset aut agnus. Quare memento belli quod frustra et non impune suscepimus essem, quodque ego suscepit cum hoc marino monstro feliciter, et guarus virtutis meæ et infirmitatis tue; querelas mitte te a sepius iteratas, et aeternum tibi eis de re indicito silentium. Ita fermè S. Hieronymus, qui dicit iuber à Deo Jobum a recordetur, quā durum à diabolo certamen sustinerit; et inde colligat, se non tam suā quā divinā potentia in eo congressi fuisse superiorē; et potius gratias agat Deo, quid sibi in illo agone patronus adferri, quām queratur se ab illo in discrimine fuisse derelictum.

Tropologicè : Qui cum immanni bellū, id est, demone infernali, certamen suscipere voluerit, necesse est ut se ad magna comparat bellorum discrimina, juxta illū Sapientis, Eccl. 2. 4 : *Fili accedens ad servitum Dei sta in justitia et timore, et prepara animam tuam ad tentationem*. In quam sententiam multa Patres eaque gravissima. Qui ergo voluerit manum ponere super hunc Leviathan, id est, illi bellū inferre, necesse est bellī meminerit, neque vitam sibi potuit futurā offisam et inertem.

Allegoricè : Christus insignem de terribili ceto victoria reportavit, ejusque spem frustatum reliquit, cum diabolus illum tentans nihil eorum que intendebat ab ipso potuit obtinere; nam nec Christum potuit inducere ut suam personam manifestaret, neque ut aliquod vel minimum peccatum committeret : in vanum ergo et sine causa consumpsit miser fortitudinem suam; nece tantum infelix suā spem frustatus mansit, sed videbant cunctis fuit precipitatus : coram multis namque Angelorum agminibus, qui aderant ad spectaculum iustum, projectus fuit. Aut vero dicitur precipitatus cunctis videbantur, ad significandum tam evidentem et patetem fuisse victoriā, ut omnium oculis manifesta esse possit. Manifeste ergo precipitatus est. In Hebreo habetur verbum quod significat ejicare, projoicare, manu validū expellere : ita nimurum Christus expulit Leviathan verbi sui potentia, et in tartara precipitem dedit.

(1) Mellius sic ex Hebreo, *Pone super eum manum tuam, bellū ne ultra membris* : id est, quando vi eum capere non vales, vide ab oculo possis, em dummodo, et amictum simulando.
(Grotius.)

(2) Qui crudeliter hanc bellum aggredi ausus perfurit, peritius est. Hebreus : *Spes ejus vano erit, et mentitur*. Numquid poterit aspectum ejus tantummodo sustinere? Sepuginta : *Nonne super ihs, quia dicuntur, miratus es? neque vereri, quoniam hec tibi parata sunt?* Symmachus : *Spes ejus fallax est: sed et Deus speciem ejus dejet*. Terribilis est adeo Aegyptis crocodilis, ut ne stare quidem coram illi audiant: quam bellum veneracionem ad cultum usque proverebant. Narrat Herodotus, Caenomachus quemdam aspectu crocodilis, quamquam pertinacissimus, ac potius umbras quam corporis, penitus horrisse. Artemidorus Grammaticus, cum forte in crocodilum dormientem in arena incidisset, tanto horrore correptus est, ut animo et memoria conciderit, ne deinceps quidquam meminerit eorum, quae ante noverat, et sinistrum fenum et manum ab angue sibi voratum fuisse credidit. Ferter crocodilus terribilis esse contra fugaces bellum, fugas contra inequas. *Sed aduersus ire soli Tentripe audent*. Id initio sequentis capituli mox videbimus.
(Calmet.)